

משה ואהרן - להכליל מים ברות,
ועל זה כתוב הוא ולא הם.

רבי אלעזר ורבי אבא היו מצויים
לילה אחד בבית מלונם בלוד. קמו
להתעסק בתורה. פתח רבי אלעזר
ואמר, וידעת היום והשבת את
לבבך פי ה' הוא האלהים. פסוק
זה כף צריך (לכתב): וידעת היום פי
ה' הוא האלהים והשבת אל לבבך.

ואלא אשריו מי שמשטרל בתורה. עוד, ובא
ראהו והשבת אל לבבך הנה צריך
(לכתב)!

אמא, אמר משה, אם אתה רוצה
לעמד על זה ולדעת פי ה' הוא
האלהים - והשבת אל לבבך, ואז
תדע אותו. לבבך זה יצר טוב ויצר
רע, שנכלל זה בזה, והוא אחד. אז
תמצא פי ה' הוא האלהים, שהרי
נכלל זה בזה והוא אחד, ועל זה
השבת אל לבבך לדעת הדבר.

עוד, אמר רבי אלעזר, רשעים
עושים פגם למעלה. מהו הפגם?
שהשמאל לא נכלל בימין, שיצר
הרע לא נכלל ביצר טוב משום
חטאי בני האדם, ופגם לא עושים
אלא להם ממש, זהו שכתוב שחת
לו לא בניו מומם. כפיכול עושים
ולא עושים. עושים - כדי שלא
ימשכו עליהם ברכות שלמעלה,
כמו שנאמר ויצר את השמים ולא
יהיה מטר, ולא עושים - שהרי
השמים נוטלים אותם לעצמם
ברכות מה שצריכים, ולא נוטלים
להמשיך למטה, ודאי שזהו מומם
של אותם רשעים.

עוד, לו בו, שלא נכלל ימין
בשמאל, בשביל שלא יתמשכו
הברכות למטה. לא בא"ף, שהרי
לא נוטלים להמשיך לתחתונים. מי

לאכללא דא בדא, רוחא במיא. הוא משה
ואהרן: לאכללא מיא ברוחא, ועל דא פתיב
הוא, ולא הם.

רבי אלעזר ורבי אבא, הוו שכיחי ליליא חד
בבי אושפיזיהו בלוד, קמו לאשתדלא
באורייתא. פתח רבי אלעזר ואמר, (דברים ד')
וידעת היום והשבות אל לבבך פי ה' הוא
האלהים. האי קרא הכי מיבעי ליה. וידעת
היום פי ה' הוא האלהים והשבות אל לבבך.
(אלא נבאה הוא מאן דאשתדל באורייתא) תו, (תא חזי) והשבות
אל לבבך מיבעי ליה.

אמא, אמר משה, אי את בעי למיקם על דא,
ולמנדע פי ה' הוא האלהים, והשבות
אל לבבך וכדין תנדע ליה. לבבך: יצר טוב
ויצר רע, דאתפליל דא בדא, ואיהו חד, כדין
תשפח פי ה' הוא האלהים, דהא אתפליל דא
בדא, ואיהו חד. ועל דא והשבות אל לבבך,
למנדע מלה.

תו אמר רבי אלעזר, חייבין, עבדין פגימותא
לעילא, מאי פגימותא. דשמאלא לא
אתפליל בימינא. דיצר רע לא אתפליל ביצר
טוב, בגין חובייהו דבני נשא. ופגימו לא
עבדי, אלא לון ממש, הדא הוא דכתיב, (דברים
ל"ב) שחת לו לא בניו מומם. כפיכול עבדי
ולא עבדי. עבדי: דלא יתמשך עלייהו
ברפאן דלעילא, כמה דאת אמר (דברים י"א)
ויעצר את השמים ולא יהיה מטר. ולא עבדי:
דהא שמיא נטלי לון לגרמייהו ברפאן מה
דאצטריך. ולא נטלי לאמשכא לתתא ודאי
מומם דאינון חייבין איהו.

תו, לו בו, דלא אתפליל ימינא בשמאלא, בגין דלא יתמשכון ברפאן
לתתא. לא בא"ף, דהא לא נטלי לאתמשכא לתתא. מאן גרים דא.